

XIII. szájzadi francia nef Áp-tÁse

Contributed by Szikora László

2015. November 05. Thursday 08:19

Last Updated 2015. November 05. Thursday 08:50

There are no translations available

Italában nem szoktam több dologba egyszerre belevágni, de valahogy megakadtam a Mordaunt Áp-tÁsÁvel (alkotóval?). A 2014-es találkozóán viszont kaptam Tyrmantól egy kényvet, a Cinque Ports nejeiről, mely egy tervrajzot is tartalmazott, Ás teljesen rábuktam, mivel ÁgÁta Ázegettem ezeket a bástyás, Ácsolt haját, Ás gondoltam ÁsszeÁtÁk egyet a kévetkezÅ találkozóra. Persze, az ÁsszeÁtÁs egy kerek Ávbe tellett, mÁg az ilyen egyszerÅ kinÁzÅ hajával is igen sok munka volt, ÁhÁny buktatÁval tarkÁ-tva.

A rajz Átlagos, de hasznÁlhatÁ, valamint a kényv sok segÁtsÁget ad, bájr Ámet nyelvÁ, az ÁbrÁjk Ás ÁhÁny ismeretÁvel el lehet rajta igazodni. De Árt valami ÁrdekessÁget bele kellett vinnem. Belefutottam az interneten egy francia XIII. szájzadi nef adataiba, mely egy kicsit nagyobb az angol nefnÁl Ás megtetszett a rajzocska is Ála, a gÁtikus bástyalÁjakkal Ás a francia liliomos dÁ-szÁ-tÁsekkel.

IsmÁt a jÁ kis tervezÅ programomat (Solid Edge) hÁ-vtam segÁtsÁgÁl, bevitem az eredeti bordarajzokat, mely alapjÁ kialakult a hajÁtest, ÁtmÁreteztem egy kicsit, majd megÁllapÁttam az Áj bordÁjzatot. TermÁszetesen sÁrÁbbre vettem, hogy kényebb legyen palÁinkozÁsnÁl az Á-veket tartani. A bástyÁjkát is ÁtalakÁttam a hajÁ mÁrete miatt, illetve a gÁtikus lÁjbatatot is megÁlmodtam. AnnyibÁl szerencsÁs a helyzet, hogy ezekrÅl igen kevés, az is elÁg torz, ÁbrÁzolÁs van, tehát ez adott Ámi szabadsÁgot, olyanra rajzolhattam, ami nekem tetszik.

A bordÁjzatot 4 mm-es Átegelt lemezbÅl vÁgtam ki, de ismÁt megfogadtam, hogy májkor nem hasznÁlom ezt az anyagot. HiÁba, nem szeretek vele dolgozni! Beszakad, tÁrik, nehÁz a kemÁny ragasztÁ miatt formÁra csiszolniÁ! Az orr- Ás fartÁkÁt tÁbbszÁr letÁrtem egy-egy Ávatlan mozdulattal.

Amitől pedig nagyon félttem: a klinker palánkokozás. Természetesen utánnanéztem, hogy pontosan hogyan kell ezt csinálni, de gyorsan elvettem még a gondolatját is annak, hogy minden bordába beereszeljem minden palánk helyét (akkor tovább tartana, mint a Mordaunt!). Szóval az új klinker mellett döntöttem, mely csak imitálja a palánkok fedését, de elég jó ki.

A palánkokat a szokásos módon elkészítettem (kicsit vastagabbra), majd egy szögben bemart vezetékcsőket csináltam, melyet befogtam a marógép satujába, majd felállítottam a maróval, beállítva a megfelelő vastagságot. Ezután csak azt kellett tolni körbe a lámpákat. A mart felület nem valami szép, mivel nem volt meg a megfelelő fordulat, de ez bejött.

A bordázatot lefelé fordítva rögzítettem, mivel így lefelé kellett nyomnom a palánkokat, könnyebb volt az őket tartani, illetve részek sem lehettek a palánkok között, mert ezt már később nem lehet majd megtenni, állszecsizolni. Itt meg van a tőrve az orrtörve!

Az új vágón szokás szerint bevettem a palánkok helyét, hogy megfelelően rögzítve legyenek. Egyébként pillanatragasztással dolgoztam, párával melegítve elűhajtottam a palánkokat a vékonyabb részekre (szinte csak ilyen volt!), illetve rögzítve (3-5 perc) rögzítettem a tőrve előtt. Így, hogy a palánkok keresztmetszete nem gölgalap volt, sokkal nehezebb volt szépen hajlítani.

Így nézett ki nyersen a palánkokozás.

Ami eddig nem nagyon látszódt, a bordák között kis hasbokat kellett beragasztanom, mivel nem volt elég merev a bordázat főleg az állszecsizolásnál. A szíjak a hasbokat mutatják, néhány tizedmilliméter eltérést okoztak!

Az orrnál és a farnál, ahol a palánk becsatlakozik a gerincbe, el kellett csiszolni/lapítani a palánkok végét, így csatlakozásuk simább lesz. Ezt a Youtube-on láttam egy csónakasztás-támnál.

Azért a palánkokat meg kellett csiszolni, a kisebb részeket, hibákat eltüntetni, illetve a pácoláshoz minél simább felületet készíteni. Ehhez a művelethez kis hasbokra kb. 1/4 mm-es durvaságú csiszolópapírokat ragasztottam!

És szőpen egyesével tábláimra álciszoltam.

Pácolásra elkészítve, felragasztva a kormánylap tartóelemei és a fedélzattartó gerendavégek. A nagyjából látszik, hogy eredetileg a bordákon voltak a gerendavégek, de palánkozás előtt arra jöttem rá, hogy sokat nehezebb a palánkozás, ha keréket, illetve getnem kellene, így levágtam és utólag imitáltam kis hasbokat felragasztással.

Elkezdtem a bástyák készítését, egy ragasztószablon martam az oldalfalak összeállításához.

A bűstya alkatrészei előkészítve.

–szeragasztva, pólva, lakkozva.

A bűstyk lőbazatival jő elszőrakoztam, de ehhez az „egyszer” hajóhoz kellett valami, ami feldobja, no meg ez a gőtikus bolt-vekt rajongok, hőt most megkaptam. A hajó-tott bolt-v lőcek előg nehezen akartk felvenni a formák egy pőrszor őjarasztottam, mire ilyen lett.

A hajótest ős a bűstyk pólva, lakkozva ős gyorsan egymásra rakva, hogy vőgre lőtsződjön milyen is lesz.

Itt pihen, alszik a Mordaunt!

Pólásra előkészítve az aprősgök egy ősze: kőtfőfogő, csőrlő, őrbockoső.

A fedélzet ledeszkázva, helyekre kerültek a bástyáik és az árboc.

Ezek a hajók nem voltak tölde-szá-tve, csak a bástyák oldalára akasztott pajzsok adnak egy kis szé-nes-tést. Ezeket apró liliomos c-mereket képtelen lettem volna megfesteni, így egyszerűen kinyomtattam és ragasztottam pajzsokra.

Egy kis fedélzeti nézet, egészen jó képeket csinál a telefonom és kisebb helyre befér, mint egy rendes fényképezőgép.

Most már kezd minden felkerülni a hajóra. A kormánylapát kátelekkel volt rögzítve, nem hiszem, hogy hirtelen manővereket tudtak vele csinálni.

A kormánylapát kitétele a fedélzeten.

Folytattam a kitételrel, mely előg egyszerű egy háromárbocos galleon után. A macskafejek készítése volt egy lassabb, mivel nem kár alak, hanem ilyen háromszög-csepp forma. Szeletelés módszerrel csináltam, de a hornyokat az oldalra abszolút kézzel kellett rajtítani.

A hajócsészék tarcsákjait és a csészéket, mely a vitorlarudat tartja.

Ismét egy kábelkötő a fedélzetnél névelve.

A horgonyt vízszintesen reszeltem ki, a szára kábelből lett forrasztva. Itt már a festésre jár.

A vitorláján előzőleg sokáig meditáltam, pontosabban azon, hogy rájérek-e a csészékre. A kábel festést azonnal elvettem. Először a sima vitorláját feltettem, de valahogy túl egyszerű, olyan semmilyen nem volt, valahogy kábelvonta a csészéért. Vettem nyomtatható, vasalható transzfer papírt, csináltam néhány próbát, előzőleg jónak találtam. Főleg, hogy túl vastag és fényes lesz, de a fotón egy kicsit tompítottam Photoshop-pal, így egészen jól mutatott. Egy dolgot azért elrontottam, mivel vasalódeszkán vasaltam, ami ugye egy kicsit puha, és ahogy belenyomódott a vasaló, egy kicsit homoró lett. Tehát abszolút sima, kemény felületen érdemes vasalni.

Égy a találkozási pont, egy év alatt elkészült a nef. Csak a vízszintek hiányoznak, majd a Mordaunt vízszintével egyet megrendelem.

Nagyon élveztem ennek a kis hajónak az építését, az nagyon tetszett, hogy minden munkafázison végig kellett mennem, de nem volt unalmas, mert mindenből csak néhány darabot kellett csinálni. Most visszatérek a Mordaunt építéséhez, de nem tartom kizártnak, hogy idővel még beszérek valami kisebb hajót szórakozásukért.